

СЛУГИНЧЕ.

(Разказъ въ писма).

Писмо седмо.

Отъ Янка до майка ѝ въ село.

ила ми майчице!

Пиша ти, за да ти се похваля не съ една, но съ много радости. Ето вече шестъ недѣли отъ какъ не съмъ ти писала. Прѣзъ това врѣме много нѣща се случиха. Нали помнишь, че господарката ме мѣмра и бѣ ми казала да си отивамъ. Азъ бѣхъ си събрала вече дрешкитѣ. Но тъкмо прѣди да трѣгна се разболя Борчо. Почна да се задушава въ гърлото и захвана силно да кашли. Цѣла нощъ не мигна отъ кашлицата и все плака. И азъ прѣзъ цѣлата нощъ не мигнахъ. На другия день — сжщото. Тѣй силно се закашляше, щото не можеше да си поеме въздухъ. Повикаха лѣкаръ. Той каза, че болестъта е *черната кашлица* (коклюшъ).

Докторътъ заповѣда да принесемъ креватчето въ голѣмата стая и да не се отдѣляме отъ дѣтето. Господарката се оплаши,

